

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **E. R.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 271 § 1 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297

§ 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 grudnia 2012 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy innemu sądowi

równorzędnemu

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł :

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w B.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 28 września 2012 r. w sprawie oskarżonego E. R., zwrócił się z inicjatywą do Sądu Najwyższego o przekazanie opisanej sprawy Sądowi Rejonowemu w B., jako równorzędnemu, motywując to stanem zdrowia oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie.

W aktach sprawy znajduje się kopia opinii lekarskiej o stanie zdrowia oskarżonego E. R. z dnia 10 września 2012 r., wydanej na polecenie Sądu Rejonowego w L. w sprawie III K ... (k. 1274, tom VII). Z opinii tej wynika, że E. R. (przebywający obecnie w W.) cierpi na chorobę niedokrwienną serca,

kardiomiopatię niedokrwinną w okresie niewydolności krążenia, cukrzycę typu 2 leczoną insuliną, otyłość olbrzymią, nadto jest po plastyce naczyń wieńcowych i przeżył ostrą niewydolność oddechową (ARDS). Z opinii tej wynika także, że ze względu na obecny stan zdrowia oskarżonego, który w każdej chwili może ulec zaostrzeniu, zwłaszcza w sytuacji wysiłku fizycznego i stresu, nie jest on zdolny do odbycia podróży do Sądu w L., może natomiast uczestniczyć w rozprawie w Sądzie w B.

Podkreślić należy, na co zwracał uwagę niejednokrotnie Sąd Najwyższy, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie lub też wówczas, gdy realnie jest zagrożenie sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, w tym w ogóle wydania orzeczenia kończącego postępowanie karne. Jeśli więc jedyną możliwością niedopuszczenia do takiego stanu rzeczy jest odstępstwo od zasad wyznaczających właściwość sądu, to sprawę taką należy przekazać takiemu sądowi równorzędnemu, przed którym będzie mogła ona się toczyć.

W związku z powyższym, mając na uwadze treść i wnioski końcowe opinii lekarskiej o stanie zdrowia oskarżonego, które muszą mieć znaczenie także dla toku rozważanej sprawy, należy stwierdzić, że określona art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu została spełniona. Dla realizacji postulatu szybkości postępowania sądowego niewątpliwie niezbędna jest obecność oskarżonego E. R. na rozprawie przed Sądem Rejonowym, co w przedmiotowej sprawie wydaje się być możliwym do spełnienia jedynie w wypadku przekazania jej do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B. , w okręgu którego oskarżony obecnie przebywa.

Kierując się powyższymi względami orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.